

אלוף לניר דן

11361

נולד ב- 29.5.1922

התגייס לפלי"ם ב- 1941

שרת כמפקד החטיבה ב- 1950

נפטר ב- 16.3.1988

דן לerner

דן לerner (1922 – 1988) – לוחם פלמ"ח, אלוף בצה"ל, מפקד אוגדה 210 במלחמת יום הכיפורים.

נולד באוסטריה בשם ארנסט לינר, היה חבר בארגון הנעור הציוני בלבד וייסם. בשנת 1938, לאחר טיפוח אוסטריה על ידי גרמניה הנאצית נמלט מהמדינה. בשנת 1940 עלה לארץ ישראל, ונמנה עם מקימי קיבוץ נאות מרדכי. בשנת 1941 התנדב לפלמ"ח וגויים למחלקה הגרמנית, שהתאמנה לפועלות מאחוריו קווי האויב. בשנת 1944 הוצאה על ידי הבריטים ביוגוסלביה, שם לחם בשורות הפרטיזנים של טיטו. לאחר תום מלחמות העולם השנייה חזר לארץ ישראל. בשנת 1946 עבר קורס מפקדי מחלקות של הפלמ"ח.

עם פרוץ מלחמת העצמאות מונה למפקד גודוד בחטיבת יפתח, לחם בחזית הצפון והדרומ, בין היתר בקרבות מלכיה. לאחר סיום המלחמה נשאר בשירות קבוע, ועמד לצד ראובן שילוח ומשה דיין בראש משלחת לשיחות על הסכם הפסקת האש עם ירדן. בשנת 1950 הועלה לדרגת אלוף משנה ומונה למפקד חטיבת גולני, אך כעבור שנהפרש משירות סדיר בצה"ל וחזר לעבוד בקיבוץ – נאות מרדכי. במסגרת שירות המילואים פיקד על חטיבת 45 בשנים 1950–1964. בשנת 1965 שב לשירות קבוע ומונה לראש מטה פיקוד צפון. במלחמות ששת הימים פיקד על הכוחות שפרצו את קווי ההגנה הסוריים בצפון רמת הגולן.

בשנת 1970 הועלה לדרגת אלוף משנה למפקד אוגדה 252 – עוצבת סיני, עמה לחם במלחמות ההתשה. בתפקידו זה הקפיד על מלאכת הסברה מקיפה בין חיילי המיעוזים של קו בר-לב, לגבי חסיבות ומשמעות השהייה במקום. בשנת 1972 פרש סופית משירות קבוע והפך לחקלאי בקיבוץ נאות מרדכי. במלחמות יום הכיפורים היה מפקד אוגדת מילואים 210, שנכניתה החלה מספר חודשים בלבד לפני פרוץ הקרים במסגרת כוונות כחול לבן. במלחמות נשלחה האוגדה לבלום את התקדמות הצבא הסורי וחיל המשלוח העיראקי בדרום רמת הגולן ולאחר מכן הוצאה בגורלה המרכזית של הרמה. על שמו רחובות בערים תל אביב ובית שמש.

אשתו, תרצה, cotabat lezchoro

* * *

היה זה חורף ארוך וגשום. בלתי אפשרי היה לעלות על השדוות ולעבר אוטם. האדמה הייתה רטובה וספוגת גשםים. העשבים צמחו והתפשטו. במקומות מסוימים הגיעו לגובה אדם. פעמים יצא דן לשדות וחזר מודאג.

סוף כל סוף התבהרו השמיים, השמש זרחה כמה ימים וייבשה מעט את הקרקע. דן יצא לשדה לעישוב. הוא עבד במעדר ולחם נגד הקוצים. מכל מלחמות שב הביתה מנצח. במלחמה נגד העשבים נוץח, הם הכריעו אותו ולא עמד לו הכוח לגבר עליהם.

דן טמן באדמה הזאת שכח אהב. הקבר קרוב למטע התפוחים. העצים עומדים ז קופים וירוקים. שקט סביב ומעל צמרות העצים נראה רק הרין נטלי.

דן, שלום.

תרצה

ובכלם חש חלק ושותף ולא יכול היה להיות אדריש למתוחש בהם. נטול על עצמו אחריות כבده, חש פגוע, לפעמים שמח, אך בעיקר חרד, דואג וחושב איך לשפר.

כך במעגל החיצון, העולם - כאילו הוא הקדוש ברור הוא בכבודו ובעצמיו - דבריהם שארם אחר לא רואה, לא מרגיש, לא יודע.

כך במעגל המدينة - אולם המעגל הרגish ביותר, אולי המעגל אשר לגורלו חרד יותר מכל, זה המעגל אשר לגביו ידע אבא שהעתיד לא מובטח.

המדינה הצלעת; במלחמות יום כפור נוכח אבא, באופן הבלתי אמצעי, ממש ביטחה בפניו מציאות של חיים בצל סכנת ההתקפה.

מדינה זו שכל כך עמל לטפחה, שידע והאמין - כמו רבים אחרים - שהיא הסיכוי היחיד של העם היהודי, שהיא הערובה להמשך קיום לידיו, מדינה שכאשר פרש לגימלאות (מהשירות צבאי), נדמה היה לו שהיא עומדת בעצמה על רגליה, כמו תינוק שכבר יכול לאחוזת בלבד את הכביש...

לא חלפה שנה ואבא התיעצב בפיקוד הצפון, בפני משה דין נפול הפנים ומפקדים אחרים חיוריים ומבוהלים - ונתקבש, ממשימה ראשונה, להכין את גשרי הירדן לפיצוץ...

עבור אבא הייתה זו נסיגת של 25 שנים. כאילו ירדו לטמיון 25 שנים עשייה ועבדה מפרקת של בנין המדינה ובטהונתה. אחרי מלחמה זאת, לא חזר אבא להיות האבא אותו הכרתי. אבא ידע שמצב זה הוא לא צו משימות, לא כה עליון. המשך קיומה של המדינה בידינו וגורלה - לשפט או לחסד - ייקבע בידי מנהיגים (מטומטמים יותר או מטומטמים פחות, כפי הגדרתו).

אבא חי בידיעה שבידיו לעזר מחד אך בתחום יאוש וחוסר כח
מאיידך. פשוט אפסו כוחותיו להמשיך ולסחוב עגלת מקרעת זוו.

במעגל המשק, הקיבוץ, הבית הגדל, כולנו ראיינו אותו בעבודה
במסירות אין קץ, אייכפתיות בלתי מסויימת והתמדה שאין להעלתה
מןנה.

אבא לעולם לא שכח את המשפחה. ואמנם נפשו נקרעה בו רצונו להיות
עם המשפחה, להיות שותף לשmachותיה, לבין תחשות החובה והאחריות
שחש כלפי הענף.

אבא לא ידע או שגדול יותר מאשר להיות מוקף משפחה, אך למרות
זאת, שבתות רבות (מתוך תחשות אחריות) בילה בשדה, על-חסבו
בילוי בחיק המשפחה. כך, על הטרקטור, עבר ונפשו קרוועה.

במעגל המשפחה. כולנו ראיינו אב וסבא חריג בהתייחסותו למשפחה. בפי
כל הוא נקרא: "הסבא המשוגע" - כМОבן בהיבט החיוובי. הוא היה
יעצא מגדרו כדי להיות ולעשות לטובת משפחתו.

בימים שהיה בצבא הקבע, ניטה ביום אחד בשבוע למלא את כל שהחסיר
במשך שישה ימים. גם במעגל זה, ידע אבא חרדיות זדאות רבות. גם
כאן הגיע בדאגה מופרצת על תופעות אשר לנו נראו בלתי שונות
להתייחסות או כאלה שאין ביכולתנו להשפיע או לשנות. אנו, בני
המשפחה, לא הצליחנו להרגיע את אבא, ואמנם,ليلות רבים נדרה שינה
מעינינו בדאגתו לנו, בני המשפחה. כל מה קתנה, כל גיהוק ושיהוק
של אחד מהנכדים, היו מעלים סימני דאגה על פניו.

לכל חסרו כיס או חוטר בעבודה ולכל מבחן של אחד הנכדים בבית
הספר, הוא התייחס כל בעייתו הוא.

בחודש מאי 1985, נתקף אבא בהתקף לב.

כך באותו יום - והוא בן 62 - נודיע לאבא שלכל המעגלים הללו ישנו מרכז אחד. מרכז משותף והוא הוא עצמו עצמו. כך הוא עצמו גופו ונפשו הם המרכז לכל המעגלים הללו.

מושג ה"אני" לא היה נחיר לאבא עד אותו יום ומכאן בוספה לו עוד חרדה, קשה מנשוא: הדאגה לעצמו, לבריואתו. אבא מעולם לא חונסה בדאגה לעצמו, בשום שטח. לא ברוחה; לא בנוחות, לא ברכוש ולא בבריאות. ואמנם; דאגה זו הייתה קשה מנשוא והוא לא עמד במשימה זאת.

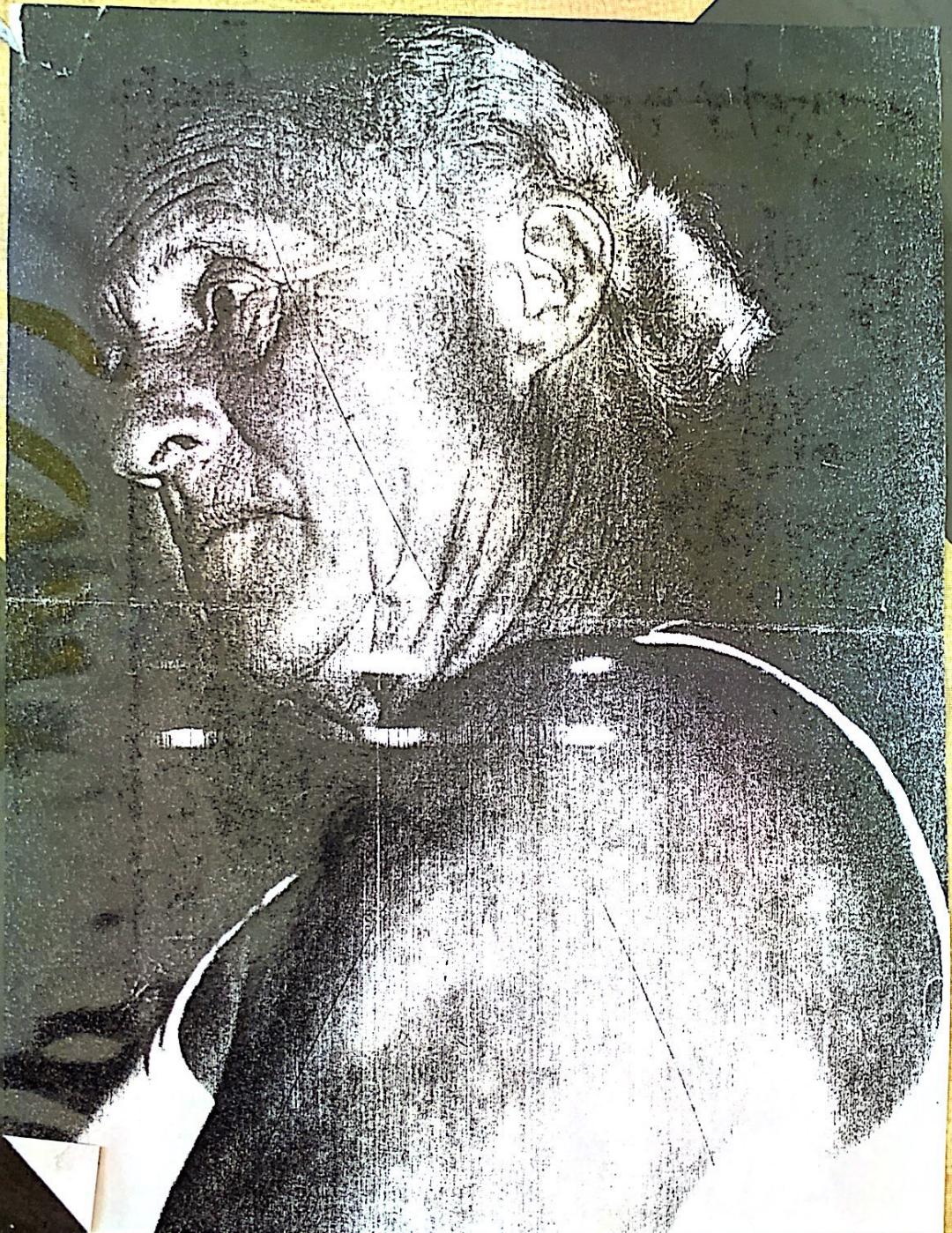
כאר, בנקודת זה, הוא ניסה לעשות את שלא עשה בשום מעגל בחינוי עד אותו יום: הוא החליט להדיח את מצבו. להדיח את ה"אני". לנסתות ולהחזיר מצב לקדמותו. מצב בו לא קיים "אני" (והרי הדאגה לעצמו תפגע ביכולתו לעשות ולפעול במעגלים האחרים...).

ניסינו מריד פעם לדבר אל ליבו. אמא ניסחה שוב ושוב לשדרו להכיר במצבו, לדאוג קצת לעצמו.

ניסיונות אלו העלו את חמתו. כאילו פגעו במאਮציו להדיח את מגבלותיו. לא היה ספק בליבי שאבא, אחרי פגיעה כה קשה בלבבו, לא יוכל להיות זמן רב בנסיבות כאלה, בלחץ נשוי כזה ותוך כוונה ורצונו להמשיך ולסחוב את מצפונו כל המעגלים בעצמו.

רמץ

ת.ג.צ.ב.ה.
לנֶר דָו
1922-1988

"**יִהְיֵה זְכַרְךָ בָּרוֹךְ**"

כותבים ל זיילר :

הבן, רמי, כותב לאבא דן

לפעמים אני מוצא עצמי חושב שעכשיו אבא רגוע.
אולי עתה באה מנוחה לנفسו.

אמנם לנחלה לא הגיע - ואולי רק המות יכול היה להביא אותו
לרגיעה.

אבא, שכח היו סערה והתרחשויות קיצוניות ומכאן כל התיחסותו
לדברים, גדולים קטנים, באחריות ואייפויות קיצוניות.

לפעמים, בימים כמעט רגילים, שיגרתים, אני שומע חדשות אשר כבר
התרגלנו לשמע (שטחים, בטחון, מדיניות חוץ).

לפעמים, בעובי בשתי נאות, פה עשב שם עשב, נביטה לא אחידה -
אני נתקל שוב באותו דברים: לכולם הם שגרה וחלק מהחיים, לרובנו
אף לא נראית או מורגשת. אתABA אותו דברים הקפיצו, הסעירו.vr
כל חייו...
לא יכול היה לעבור ולהתעלם, לנסות להדיח, לעبور ולא לראות,
לנסות לעצום עין לשבריר שנייה, כך סתום, כדי שהיה יותר נעים,
יפה, שקט, רגוע.

רגישתו שלABA שלמות, לעשה נכונה, עשייה נבונה, או
לחילופין: רגישתו לטיפול, חוסר מחשבה, הפקרות והזנחה, הימה
כח גבואה - עד שהביאה אותו חוסר מנוחה.

ABA ניחן בחוסר יכולת מדרים להדיח תופעות שליליות. מכיוון שלא
ניתן לו לאדם בודד לתקן, לשפר ולשפץ סביבה שלמה, - נשאר לו
בתוכו הקונפליקט המתמיד שלא ניתן לחיות אליו לנצח. כל חייו בכל
המעגלים (עולם, מדינה, קיבוץ, משפחה) היה מעורר. בכל התענין

ה א ב א ש ה י ה

לאבא שהיה
היyo עינבים ירווקות יוקדרות
עינבים שעולם בולעות
עינבים שידעו שמחות ואכזרות
היyo לו עינייל ירד תמיימות
עגولات עגولات וזורהות.

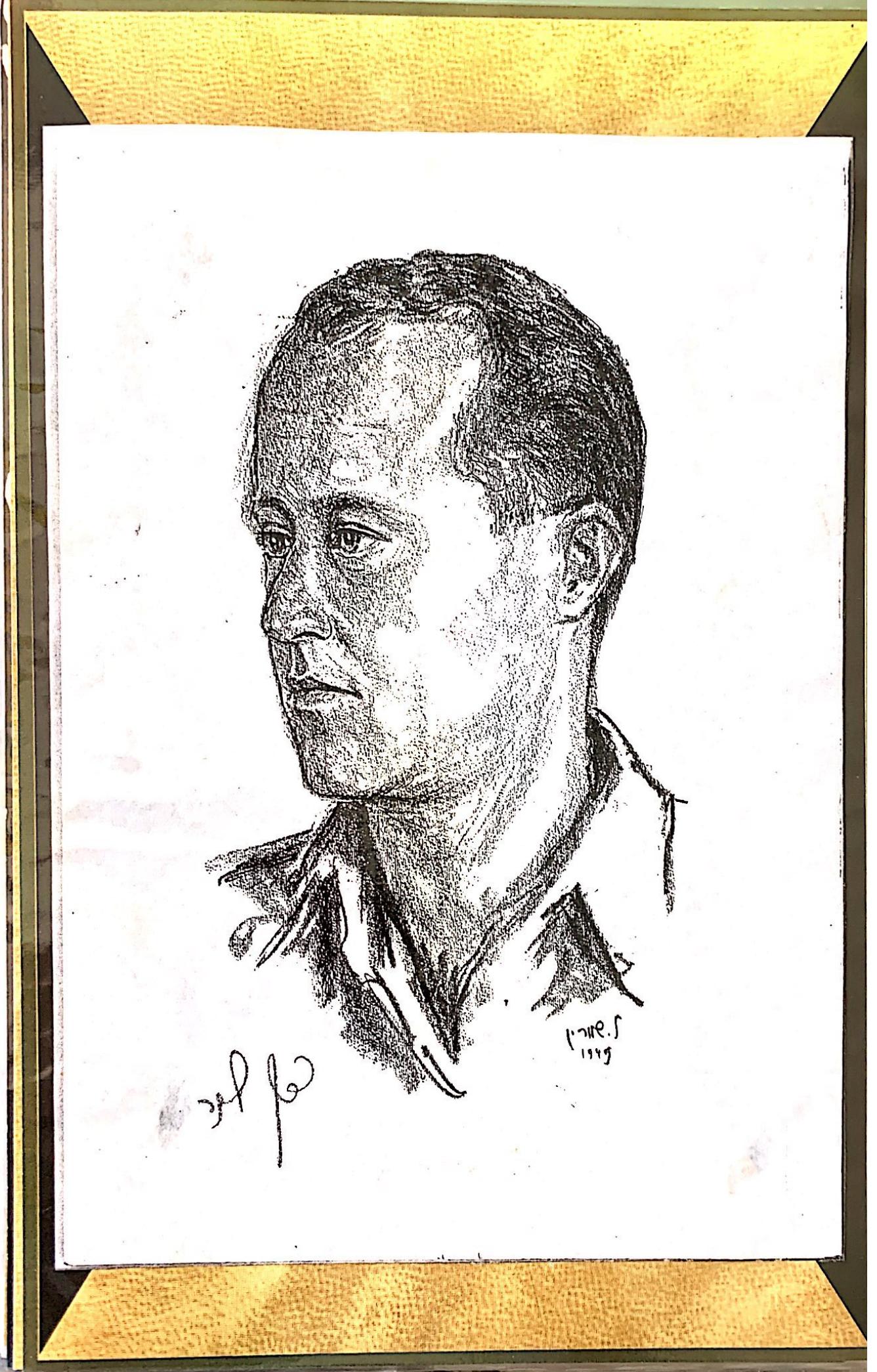
לאבא שהיה
היyo מכוונות קוטבויות
הייתה בו יולדותיו פראית מופלאה
ונסיוון חיים של אדם בן מאה
שמחת חיים נחדרה
ועצב עמוק שחרר ללבבה
הייתה בו חוכמה אדרירה
ובנאיויות מוזרה
הרומר שועע
ובבישנות חכוכה
צחוק מתפרץ, סוחף
וכעס כגלי ים שוצף.

האבא שהיה
ידע אהבה ומלחמה
אהב את המשחה
אהב את המדרינה
שלמענה יצא למלחמה
אהב את החיים
והשתמש בכל הקלפים.

לאבא שהיה
הייתה נפש אצילה
הליכה מלכודית
cars משמעותית
ו- "זרוע" החלטית.

עירית

"...וכשהו זרק מהויכח אצנו כחימם
צעה לאט צען הצעק הפטוק היוטר."

מת אלוד דן לנור

הפלמ"ח בכ"ט, 1950, מונה למפקח הטיבת והיה אלוף המשנה הצעיר ביותר בצה"ל. אולם לאחר מילוי תפקידו מונה מפקח מן הצבע בעקבות דרישת שיבציו ווק בכ"ט' 65' חזר לשירות הקבע במלחמת ששת הימים, פיקד על הכוחות שפרצו את החווית הסורית בגזרה הצפונית. ביזבז, השתחרר מצה"ל, אך חזר להלחם במלחמת ים הים הדרומיים כמפקח אגף שריון בחווית הסורית.

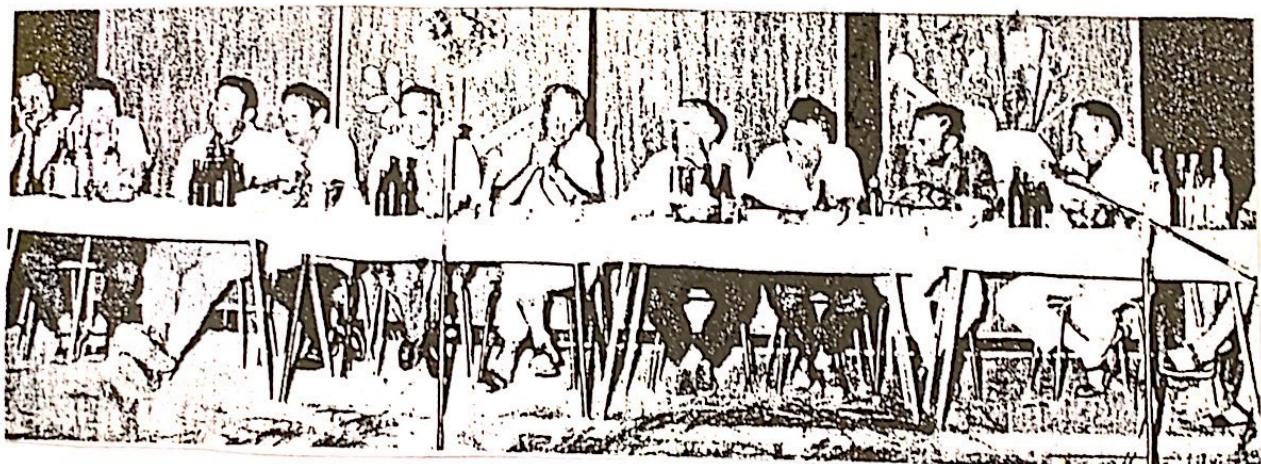
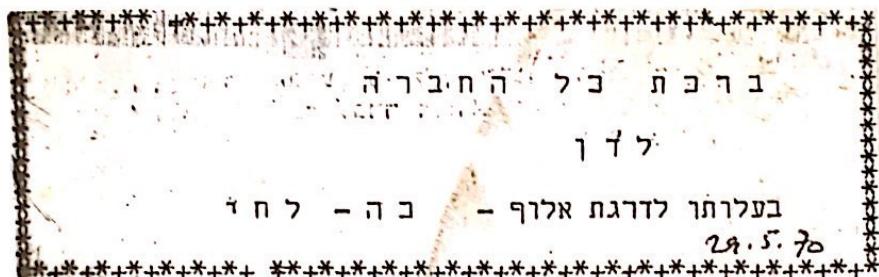
בכובתנה עד יומו האחרון עיר יומו: אאתון מאו שירשו מצה"ל, עבר דן לנור, למות גילו המכוגר, בענף הכתנתה. חרב הקיבוץ, נבי למן, מסר אමול לת匿名ן שנבר היה צער בנפשו, ולמרות תריעות מן התנועה והקיבוץ ליטול על עצמו תפלהם בכיריהם הוא סרב בעקשנות, ודרש לעבור כחקלאי מון השרה.

בעבר ליה ככמה התקפי לב, אולם לאחר כל תקופה של הלהבה חזר לעברתו: "הוא ייסר לנו נס הקיבוצי ולכלנו" — אמרו אתמול חברי הקיבוץ. השאר אישה ושלושה בניים.

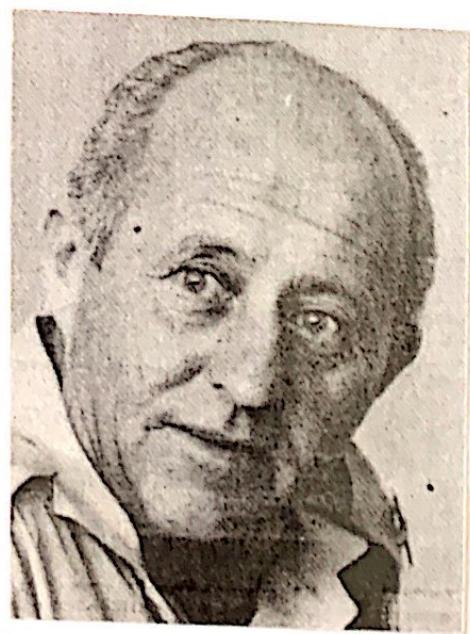
יהודיה צור
אלוף במנילאים דן לנור, מת אתמול בשעות הצהריים מתרתקף לב בקרביינו גאות מרדיין. דן לנור ליר 1923, נולד באוסטריה והגעת לישראל בי- 1940. התנדב לסלמיה מראשי יהו והזanga בגדעון אטלייה, שם שיטו ולחם עימם בגרמנים עד תום מלחמת העולם השנייה. היה מפקד הגדרו הראשון של

מסיבה לכבוד דון עם קבלת דרגת אלוף

אלוף דון לנר

לקיבוץ לפלאמ"ח ולשליחות

ב ארץ ישראל פנה הנער הר צער לקיבוץ. קיבוצת ול' מפליטין, מהלכתיו הינה הדר קרי רה בוחר עליהו עלהמה בארי רופת. בטלחות. גומדיען - חברה

ג המהייען חברו הייסד אנדס שחיו מוכנים להישלח אל מצרב לחיי האויב. מסום מה, היה זו אחד מלאה שנבחרו. הוא דלט או ברומנות בזרחה די יסודית. היה נס עולה החדר יחסית, אך סה' ווונסלביה לארכ' ישראל. מסלרי חיריאדם. שאורגן צלייני פעיל צליה ב', עשו דרכם במסך חור' זים אוכפים. לקצת הנעשים וה' מבוגרים נתקעה על גבי הדונבה. למשך שעה וודשיים. שעה הדושי' תלאות אוטומם. ששה חרדי' מה' כור וועבע.

הפעילות המהדרעקי ספה' לע' נער האצער. ואולם לאחרכון הפע' שנה, דש השיגיעו כפה' משבוריים גצעיריות למסקנה שהתקפסותה היה נאיצית הילכת ונברת וועלטם לא' הילצן מאוחו טרנספורט. דן גאנז' נוטק לאחר מכן, גם בסנתות ה' רווייה צאה'.

ח'ח' ספסל ת'יר'ם

ה עיר דובר הגננות נשלח ליוונסלביה ב-1943, נקז'ן

חולבי הוניה של הנער. האבנה לגורה בת גיל, שותה פעליה במנעת הנער הדונית. הביאה נס אותו אלה ולהכסהה. אמריקה הסכה לנוור מסני, ארץ ישראל הסכה לפשרה בעין זו.

טרנספורט

על

הדונבה

ב ווונגה החלו כבר מאסוי הדר' זיס. מס' לנו' חליטה לשוב. סורט בלטאליאגאל, לדון. בסדראנט' ווונסלביה לארכ' ישראל. מסלרי צליה ב', עשו דרכם במסך חור' זים אוכפים. לקצת הנעשים וה' מבוגרים נתקעה על גבי הדונבה. למשך שעה וודשיים. שעה הדושי' תלאות אוטומם. ששה חרדי' מה'

סור וועבע. הקבוצה בילהה על האוניה ציז' שונ, דש השיגיעו כפה' משבוריים גצעיריות למסקנה שהתקפסותה היה נאיצית הילכת ונברת וועלטם לא' הילצן מאוחו טרנספורט. דן גאנז' נוטק לאחר מכן, גם בסנתות ה' רווייה צאה'.

ראיצה דורך תרכית.

בתחלות 1940 הגיע הנער בן ה-17 לארכ' ישראל. האב יزا את וינה מצטט לאחר הבן והונע' לא' מאוריצ'זום, בהסדי הביבטס. האם סרבה לעובד, הסתתרה אצל שכ' לא' לא' לאץ'הלהאות שטבר' ים.

לן. אלוף. מומ' מטס' מפקד הרכבתות - המשוריין נים בטוני. בגה קומה. כסוף' שיר בערבה של המיליה המה' ודברת. חוויך שוכני מזוי' תמי' בזווות העין ומזיא' לעצמו פורקן בקריז'ח חמוץ' טה', הבא להדונבה. נימת' הכרור' בדומ' רציניות' לכואורה.

דרך אורך עבר הנער הוינאי בן ה-15, סייז'ו לבדו לארכ' יס' אל. דרך אופת, רצופה פסילאות' כטוניות.

//, //, //

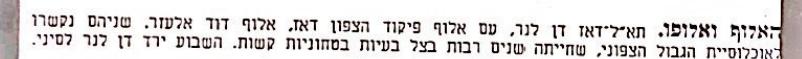
האהבה

הbiaה

לציונה

ג ינ'ה של 1938. הקלנ'ס' המציגים ממחכ'ב'ס נבר' ב' רוחבות ייר האוליפיט. האנס'ל'ס'. סטולו צו'. הטיסות לנורמנית. במלוא צו'. יהוד' רינה' חס'ים את מוש'ה' ה' צוואר. המכברת ובואן. בית לנ'ר אינו בית ציון, האב. יהוד' עטיר' גאנס'. מיט' דזוקא טפלני קרי צו', ארץ' ישראל היה' רוחקה' מחאה'יה' ושאי'ותיה' של המפש' מה' האקד'יה. וס' כה'ש'וי' ה' אדמת' בוערת מחת' לרג'ליהם. לא ייז'ו לתגר לארכ' ישראל. אלא ל' ארצות' גב'יה'. לן' האציג'ה' הניע' אפ'ז'י'יט', דיד'ה' מקרוב'ס' ס' רה' לאץ'הלהאות שאפשרה לו' גני' לא' לא' לאץ'הלהאות שטבר' ים.

האלוף' ואלו'פ' תאיל'ז'או' זו לנ', עם אלוף' פיקוד הצפון דאן, אלוף' דוד אלטוזה. שניים נקשרו. גאנס'ו'ה' הנבל' הצעוני, שהיתה' שני' רבת' בצל' בעיות' בסחו'ניות' קשות. השבוש' יוז' זו גן' סט'ן.

סוכנות לכתני נתונות

רחוב החבצלת 9. ירושלים
ת. 6. 724 טלפון 28553

ADEVERUL

(Tel Aviv)

1972 ינואר 13

FAPTE ★ SOAPTE ★

★ Aluf Dan Laner trecut, recent, în rezervă nu va ocupa un post oficial ci preferă viața liniștită. El să a dus să lucreze în... chibuleul „Neot Mordehai” ★ Un evreu bogat din America activ în acțiuni la Magbit”, a venit impreună.

סוכנות לכתני נתונות

רחוב החבצלת 9. ירושלים
ת. 6. 724 טלפון 28553

UJ KELET

(Tel-Aviv)

Ábrahám Mendler tábornok a Szinájban állomásoszó páncélos haderő új főparancsnoka

Dán-Láner tábornokot váltja le, aki befejezi aktiv szolgálatát a hadseregen

A hadsereg szóvivője tegnap hozta nyilvánosságra, hogy máról kezdve Ábrahám Mendler tábornok veszi át a Szináj féliségben állomásoszó páncélos haderők főparancsnokságát. Dán-Láner tábornok, aki eddig ezt a feladatait betöltötte, rövidesen befejezi aktiv katonai szolgálatát.

Ábrahám Mendler tábornok az ausztriai Linz városában született 43 ével ezelőtt és 11 éves korában alíjjázott szüleivel. A hatnapos háborúban annak a hadosztálynak volt parancsnoka, amely a szíriai erődítményeket áttörte a Golán-fennsíkon és katonái élén elsőnek vonult be Kuneitrába. Az 1968-as év végén a hadsereg páncélos haderőinek helyettes főparancsnokává nevezték ki dandár-tábornoki rangban.

A Szináj féliségben állomásoszó páncélos haderők főparancsnokává való mostani kinevezése alkalmasból teljes tábornoki rangra (aluf) emelték.

Mendler tábornok nős, két lány apja.

Az ugyancsak ausztriai születésű Dán Láner tábornok 49 éves, aki a második világháborúban ejtőernyősként leszállva csatlakozott Tito partizánjaihoz, majd országba visszatérve több kulcs pozíciót töltött be a hadseregen és a felszabadító háború végén Mose Dájánnal együtt öt küldték Rhodosba a fegyverszüneti tárgyalások lefolytatására Jordániával. Láner tábornok Nárt Mordecháj gálili kibuc tagja, nős, három gyermek atyja.

ויזנות אחרונות
1972-3 אוקטובר

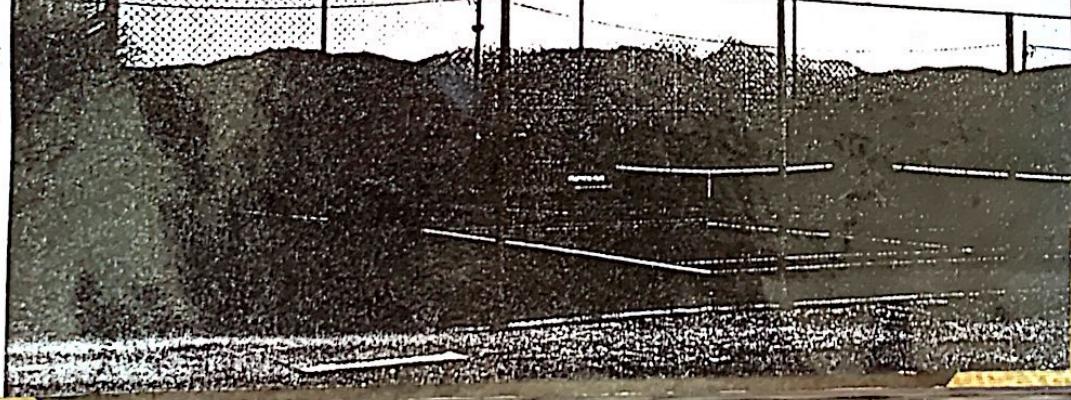
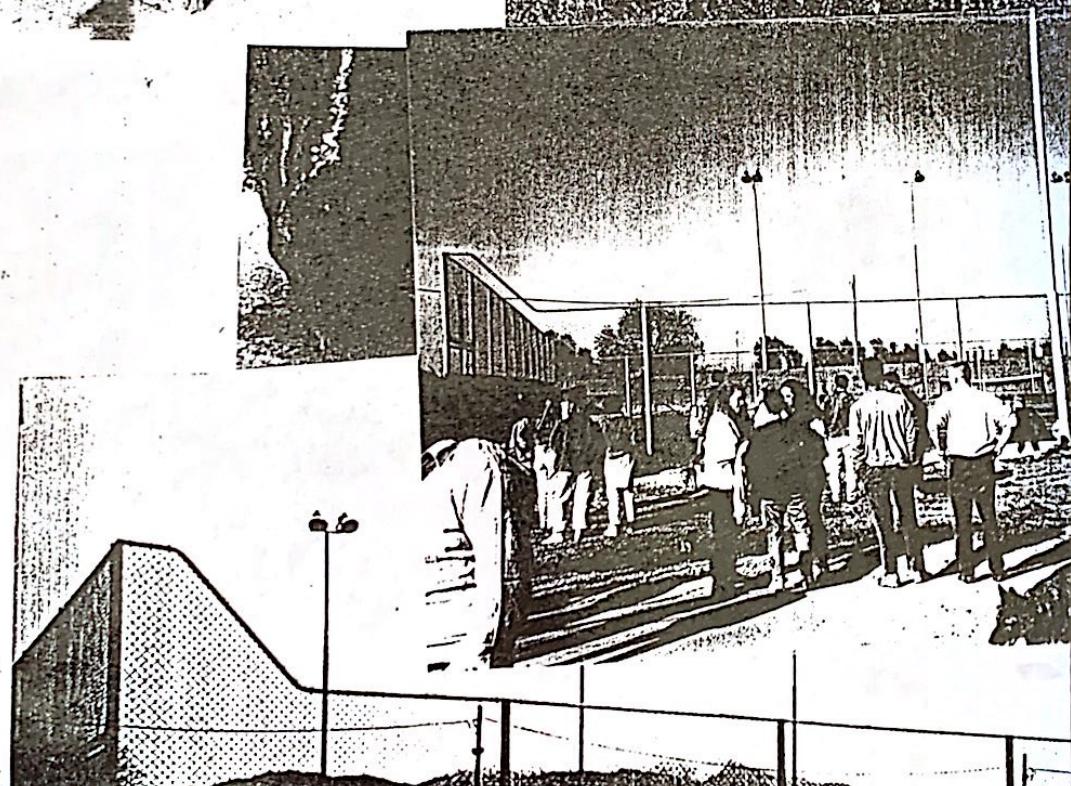

ביבותה
לכונתה

לנו

אלוף דן לנר עבר ממשירויות פעל לAMILIAIM. אבל אין מחרש ג'וב. לאחר חמץ מלחות. שבתpn השתחף מפקד הכוחות המשוריינים בסיני הוא צי סוק בחירות הפנימית: קיבוץ נאש מבדכי, שבו הוא חבר, מתכון בקפה מדוללה נגד מזיקי ה'ה'י'

תמונה ממרכז הטניס ע"ש אלוף דן לנר

האלוף שקייטר כותנה בקיזוק...

על הפתוחות שפרצו את הפתוחית הסורית בגיירה הצעונית.

את המינוי קחש, מפקד הפתוחות המשוריינים בסיני, קיבל אלוף דן לניר בתפקידו קריטית מאין כמו. מעתה, הוא הקחראי באפוא ישר לפועלות צה"ל ב-אייר התעללה ובסייני, ואין צורף להסביר את חשיבות המפקיד. נסינו העשיר של מפקד זה מבטיח, כי גם בתפקידו הנוכחי יעשה חיל.

א. מגן

טרקטור מביא ספרתו

מלא תפקיים צבאים שונים, עשרות שנים, והוא גם המבוגר בין אלף צה"ל. האלומנות (ה-אנוגים) של דן לניר, באה בגיל הזרה שיגנה, הושרת לפרנס את שמותיהם של רוב קציני הצבא.

האלוף לניר בן 74 שיחק לדור של מפקדים שמעט וכבר נעלם מן הצבא: הוא יליר וינה, שהצטרכ' לפלא"ח כבר ב-1941. הוא צמח מעבר לקו נקיון עליון נאדי יחד עם חנה סנש; הוא היה המפקד (පפלמ"ח) של חמישה מאלוויי צה"ל: אסקר שמחוני זיל, ישעיה גביש, רחבעם זאבי, יצחק חומי ואללי צירא.

במו שאמרנו, דן לניר הוא האלוף המבוגר ביותר. למשה, יכול היה להיות, בשעה, האלוף-משנה (בגיל 27). אולם הצעיר ביותר: כבר ב-1950 היה אלוף-משנה (בגיל 27). אולם הצעיר, שלו נאות-מרקבי דרש ממנה לפרטן מהצבא. 14 שנים אסקר במישק שלו ב...גדרול כותנה ובצנפים חקלאים אחרים. ב-1964 החלטיט לחזור לשירות,

היא אחת האקסקלוסיביות ביותר במצרים: רק מעתים מוד, בצל ע"ש טובי ותעללה וזכים להצטרכ' אליה. בימים אלה ה-טראנס נסף לחבורה: דן לניר, המפקד קחש של הפתוחות ה-משוריינים בסיני.

אלוף דן לניר

הצייבור הרחב היה מופתע מכך המינוי של דן לניר למפקיד זה, שהוא אחד המפקדים קרבינאים והקשיים והקשאים בצבא. מבחן לשירות הצבאי כמעט ולא שקעו את שמם; וכשהוא המינוי, שאלו בוגלים: מיהו האלוף לניר?

אפשר לומר כי בשאלה זו יש "אי-Ấזק". כי האלוף קחש מ-

* חבורה - קבוצה של חברים.

תצלום של נבחרת הרוכבים - געתון שבה היה חבר גם דן

דָּן וַתְּרִצָּה לְנֵר
פּוֹרִים 1967

10.9.1953

תתיו השנה הגדשנ שנות היישוב חדש

שנת בניין ועליה,

שנת לבור החפה ובאזור המשק

ושנת איהוי הקדושים במחנה הטועלים בגדת-

עם א' א' ח' ח' נ' ה'

חלפה שנה ועליינו לכסם איתה. הסיכון הזה ציריך להיות בזורהתי. כדי שנלמד מן השגיאות, נתנו לנו ונתנו את חיננו לאיר בזין זה לקרה השנה הבא.

ערנות החברה היהת משבעה רצון בכמה וכמה שטווים. ההשתהות באסיפות היהת מתבלת על הדעת. (ב-22 אסיפות החתבו בממוצע 87 חברים). פעילות ועדות היהת שוטטה בכל הוועדות פועל פרט לוועדת הייעוץ). הצלחן לקיים כמה מעולים תרבותיים (מסיבות וחוגות).

אבל אין להטעכ על ההישגים. אם כי הם חשובים כשלעצמם ויש ללמד מהם אלא יש

ישמוד דוקא על השתחמים שבhem לא הצלחנו ולא התקדמנו.

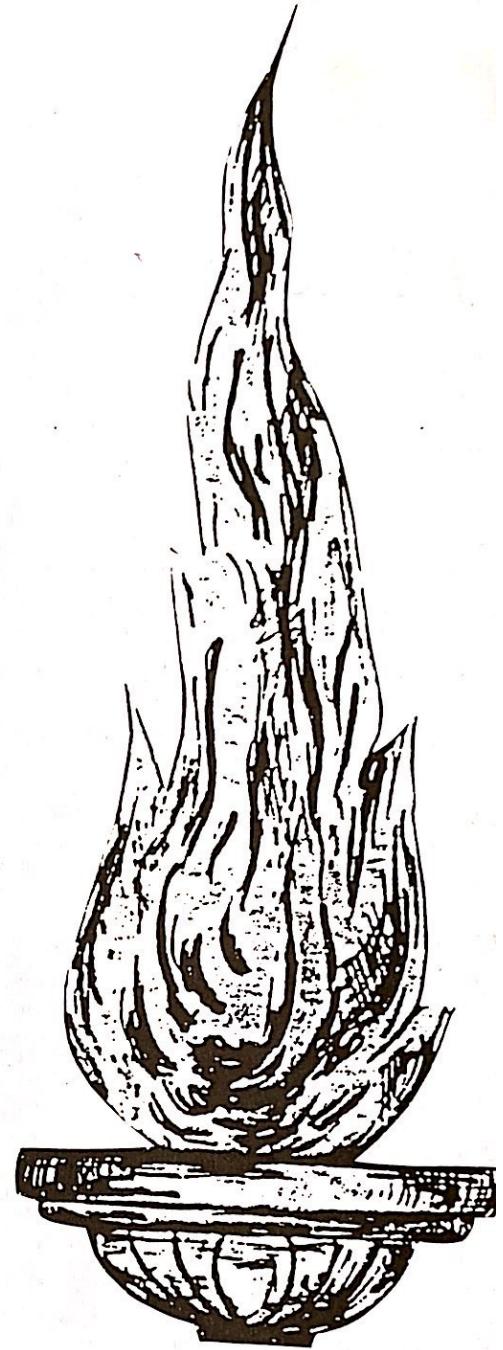
ישנם חברים החשובים, כי יש להוסיף מכך ועודות (יעול, בדיקת תנינית) וכי
כללה המדברים על תקציבים לענף ולשירות איש. אין ספק כי כמה מן הצעות ה"ל עשוות
אלקדים אותנו אולם אין זה הדבר היסדי. המפעל של השנה הבא מוכרא לחות קרוב חברינה
צאולים כוותיקים, למפעל המשוחך שלנו למשך, לרעיון הקיבוצי.

אנו נמצאים במצב מיוחד במיוחד: אנחנו קשורים לתנועה, אין עליינו "עליה" הישיר של
משמעות תנומתית. של חוכבה תנומתית. וזה מהחייב אותנו למאמן מוגבר ולביבורת עצמית כתלית
בBOR, מבלתי להגרר אחריו אשליות או דפאייטום. ניכר הולול בשיטה הרעיוני וכן בשיטה הכלכלני.
הגישה היא: אני הצד אחד והמשק הצד השני: הענף. המפעל השירות הצד אחד — הקיבוץ.
כלומר אנחנו, הצד השני. חוסר משטר עבדה תקין הנבע מawah הגישה ואי-aicoltot לאויס
וללהיב את החברה למפעל זה או אחר — כל אלה מיעדים על כך, שהיתה הונחה רבה בשיטה וה
עלינו לעשות את הכל, כדי לתכנן את המעוות. אין ספק, שאם נתגבר על ענף יסודי זה געזה
צד מכך קידמה.

הבעיה המרכזית השנה היא בעית נוספת החברתי. הענה הצרבי אלינו 10 חברים.
נדמה לי, כי רובם נקלטו והתקבלו. יש עוד מספר פניות שאנו מטפלים בהן. לקרה השנה הבא
עלינו לקבוע 2 חברים — והוון לבך הוא — עיזאו לפעללה מרוכבת בחודשי החירך. החירך.
בלי עליה אין עתיד לקיבוצנו על אף כל התקדמות המשקית. נראה לנו את "ענף העליה" כענף
מרכזי בשנה הבאה.

אודן מס' 821
של לול דן ג'ל פארון דתוקים ליטול
וילו לסייע בתוגלו זילון ווסטן

דן לְגַר — מה גָּבֵר עַל וָמָה גָּסֶפֶר אֲזֹדוֹת •
 הַגָּה מִתְלָךְ בְּיַגְנִינוּ אִישׁ אֲשֶׁר כִּמוֹ יֵצֵא מִסְפַּר הַאֲזָּבָן
 דָּזָן • אִישׁ אֲשֶׁר צָנָח אֶל הַשְׂוֹאָה וְזַיְדָה רִיקָּה וּרְקָקָה
 לְבוֹ מֶלֶא אַמְץ • אִישׁ אֲשֶׁר גְּמַנָּה עַם הַגְּבָרִים
 הַלְּהָם, עַם הַקְּפָץ • וּשְׁבוֹב אֲנַחְנוּ רֹאִים אֹתוֹ בְּקָרְבָּן
 בָּזָת הַשְׁׁחוּרוֹר מִרְאָשֵׁת הַיּוֹתָם • קָרְבּוֹת שְׁבָהָט
 אַזְּרִיךְ הַיָּה לְבַבְ-אָבָן כְּדֵי לְהַשְּׁאָר בְּנִירָאָם • וְהַוָּא
 עֹבֵר אֶת כָּל אֱלֹה וְהַחִיּוֹק עַזְדוֹן חַי עַל שְׁפָטָיו •
 וְהַוָּא בּוֹטֵח כִּמוֹ הַחִזְיק אֶת גּוֹרֵל הַמְּלָקָמָה וְתַשְׁלָוָם
 בְּיַקְרֵיּוֹן • וּשְׁבוֹב אַתָּה פּוֹגֵשׁ אֹתוֹ, אַחֲרֵי שְׁנַיִם, רַוְכֵב
 עַל הַגּוֹלָן, אוֹ גּוֹהֵר בְּתַעַלוֹת הַמְּעָלָה • אִישׁ אַדִּיר,
 גָּנוּעַ מַוְצָּק, שְׁהַגְּרוֹן אַמְנָס הַכָּה בּוֹ אֵךְ הַפְּרוֹתָה
 עַלְיוֹן לְאַלְתָּה • וְהַוָּא נֹשֵׁם אֶת אַבְקָה שְׁלָרָפָה
 כִּמוֹ סְוִיס-מְלָקָמָה וְתִיק • וְהַוָּא עֹבֵר בֵּין לְזַמְּפִינָּוּן
 בְּשֻׁעָות הַסְּכָנָה, בְּרַגְעֵי הַפְּתַחְדָּר וְהַפְּסִיק • וְהַגָּה שְׁקָטָן
 וְהַדְּקָמָה בָּכָר שְׁנַתִּים מַולְכָּת • וְהַגָּה אַת וְדָן
 לְגַר מְחַלְּיט לְלִכְתָּה • עַבר דָּוָר, דָוָר סְוִיאָר שֶׁל
 מְלָקָמָה וּמַאֲבָק וְהַגָּנָה • וְאַפְרִים חַוִּיר לְאַסְפָּסָתָה
 וְדָן לְגַר חַוִּיר אֶל הַכְּתָנָה • לֹא מִנְהָל חַבְרָה, לֹא
 שָׁר, לֹא בְּשַׁלְחוֹת מְשֻׁרְדִּתָּחֹזָן • אֶל אָסָתָם, כִּמוֹ
 קְבוּצָנִיק-הַחֲוִיר מְשֻׁלִיחָתוֹ אֶל הַקְּבּוֹז • אֶל אֹתוֹ
 תְּדָרָאָכָל, אֶל אֹתוֹ חַדָּר, אֶל אֹתוֹ סְדוֹר הַעֲבֹדָה
 • בָּן, יֵשׁ עוֹד אִישׁ בְּנָה תְּמִקְוִיר לְאָרֶץ לְפָעָם
 אֶת יִפְּתַּח וְהַזְּדָה • וְאַתָּם רֹאִים, לֹא לְתָנָם אַמְרָתִי
 שְׁחוֹא יֵצֵא כִּמוֹ מִסְפַּר אַגְּדָה •

הַאֲזָבָא מִתְחַדֵּשׁ. אַלְוֹפִים טְרִירִים עַזְנִידִים אֶת עַלְתָּה
 חַתְּגָנָה • וְכָלָם אָמָרִים שְׁרוֹת תְּדָשָׁה נֹשֶׁבֶת בְּאֲזָבָא
 חַתְּגָנָה • אֲוָלִי זֶה נְבָזָן, אָכָל יֵשׁ עוֹד מַח לְלִמּוֹד
 מַהְגָּנוֹרֶזֶה תִּשְׁנָה •

חַיִים חַפֵּר